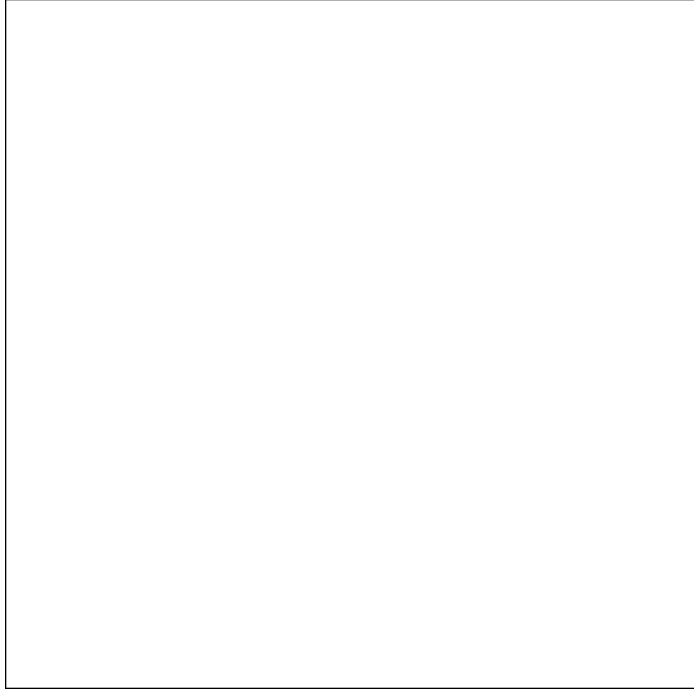

Mormors bananer

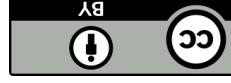
- ✎ Ursula Nafula
 - ✉ Catherine Groenewald
 - 📄 Lena Normén-Younger
- 4
- sv svenska

Global Storybooks
globalstorybooks.net

Mormors bananer

- ✎ Ursula Nafula
- ✉ Catherine Groenewald
- 📄 Lena Normén-Younger

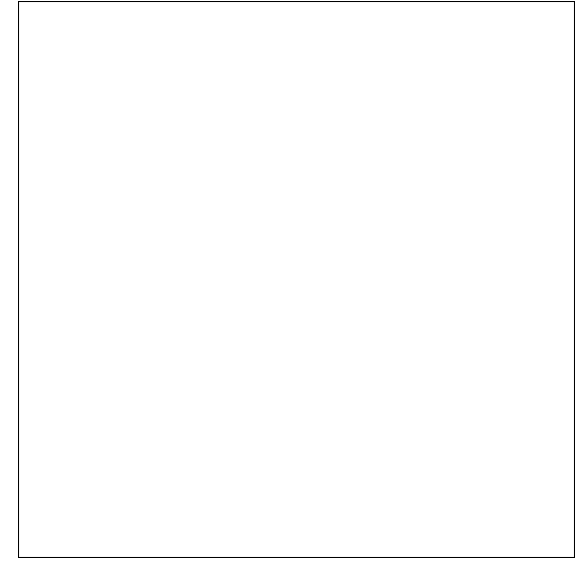

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

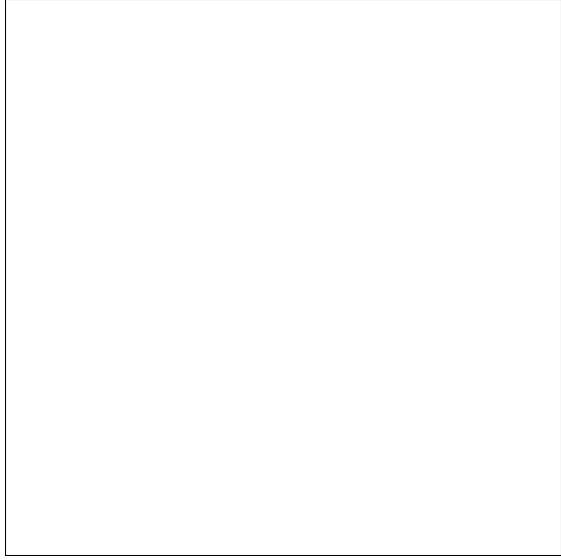

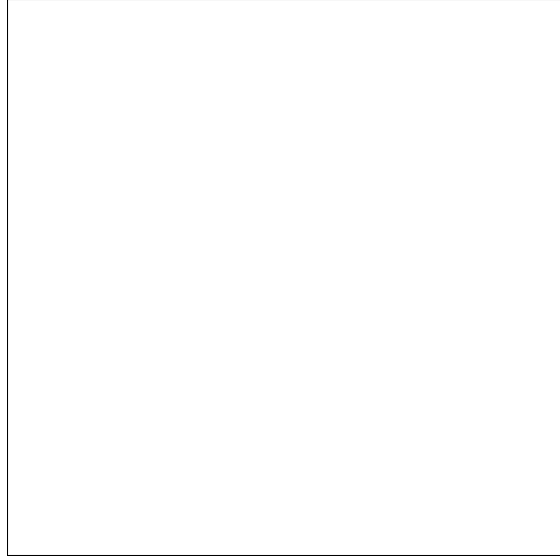
Mormors trädgård var underbar, full av durra, hirs och kassava. Men det bästa av allt var bananerna. Även om mormor hade många barnbarn visste jag i hemlighet att jag var hennes favorit. Hon bjöd ofta in mig till sitt hus. Hon berättade också små hemligheter. Men det var en hemlighet som hon inte delade med mig: var hon lät sina bananer mogna.

Senare den kvällen ropade min mamma, pappa och mormor på mig. Jag visste varför. Den kvällen när jag gick och lade mig, visste jag att jag aldrig skulle stjäla igen. Inte från min mormor, inte från mina föräldrar och inte från någon annan heller.

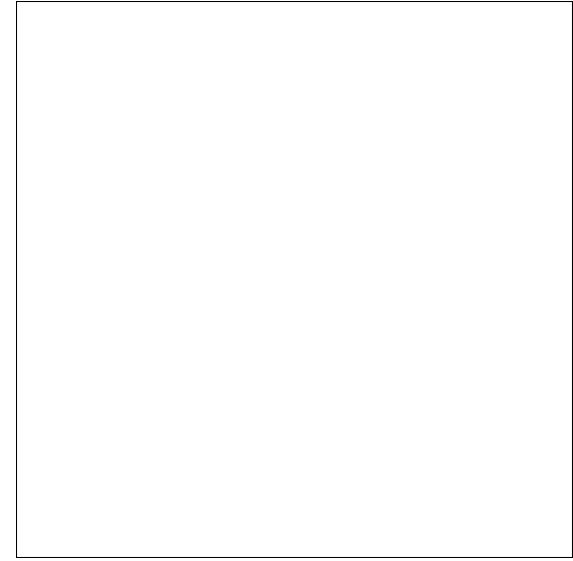
En dag såg jag en stor korg gjord av strå som stod i solen utanför mormors hus. När jag frågade vad den var till för var det enda svaret jag fick: "Det är min magiska korg." Näst intill korgen fanns det flera bananblad som mormor vände på då och då. Jag var nyfiken. "Vad är bladen till för, mormor?" frågade jag. Det enda svaret jag fick var: "Det är mina magiska blad."

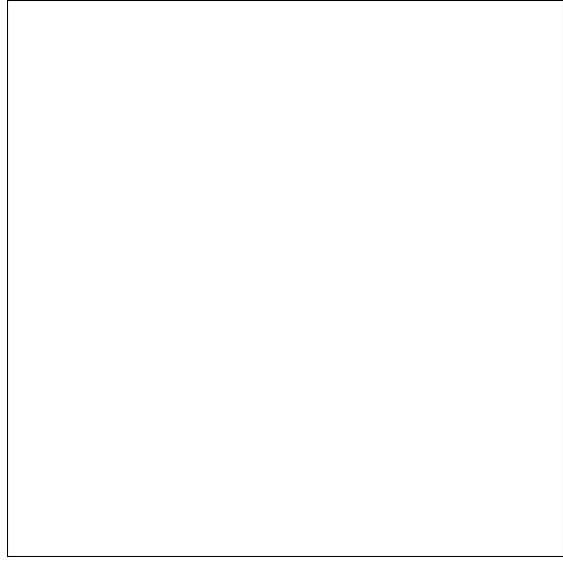
Följande dag var det dags för marknad. Mormor vaknade tidigt. Hon tog alltid de mogna bananerna och kassavan för att sälja dem på marknaden. Jag skyndade mig inte för att besöka henne den dagen. Men jag kunde inte undvika henne länge.

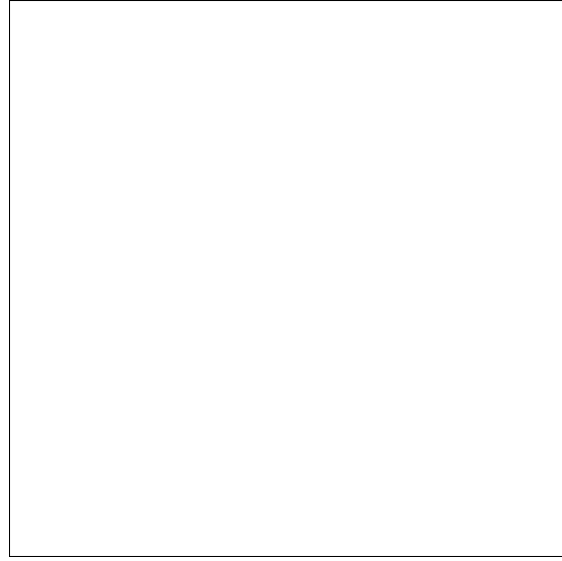
Det var så intressant att betrakta mormor, bananerna och den stora stråkorgen. Men mormor skickade iväg mig till min mamma på ett ärende. "Mormor, snälla låt mig titta på medan du förbereder..." "Var inte envis barn, gör som jag säger!" insisterade hon.

Följande dag, när mormor var trädgården och plockade grönsaker, smög jag mig in för att kika på bananerna. Nästan alla var mogna. Jag kunde inte låta bli att ta fyra stycken. När jag smög ut på tå hörde jag mormor hosta utanför huset. Jag lyckades precis gömma bananerna under min klänning och gick sedan förbi henne.

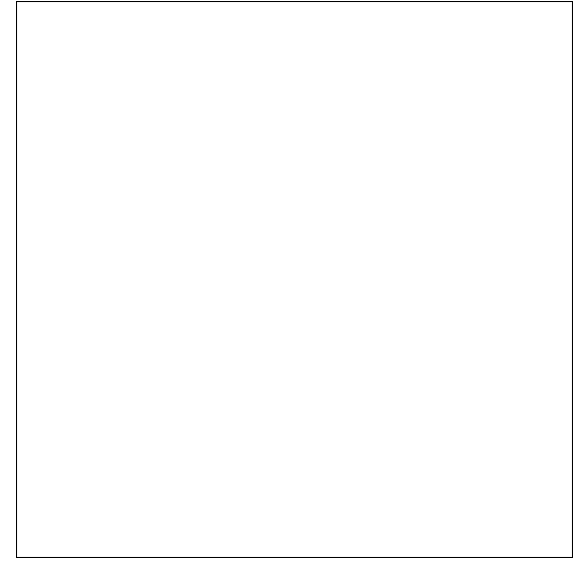
När jag kom tillbaka satt mormor på utsidan men ingenstans fanns korgen eller bananerna. "Mormor, var är korgen med alla bananerna..." Men det enda svaret jag fick var: "De är på min magiska plats." Jag blev så besviken!

Nästa dag när mormor kom för att besöka min mamma, rusade jag över till hennes hus för att titta på bananerna igen: Det fanns en hel hög med mycket mogna bananer. Jag tog en och gömde den under min klänning. Efter att ta täckt korgen igen gick jag bakom huset och åt den snabbt. Det var den sötaste banan jag någonsin hade smakat.

Två dagar senare skickade mormor mig till sitt sovrum för att hämta hennes käpp. Så fort jag öppnade dörren slog en stark doft av mognande bananer mot mig. I det inre rummet stod mormors stora magiska stråkorg. Den var väl gömd under en gammal filt. Jag lyfte på den och luktade på den underbara doften.

Mormors röst fick mig att rycka till när hon ropade: "Vad gör du? Skynda dig på och hämta käppen." Jag skyndade mig ut med hennes käpp. "Vad ler du åt?" frågade mormor. Hennes fråga fick mig att inse att jag fortfarande log för att jag hade hittat hennes magiska ställe.